

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Regulering af ferske enge og gødskning af arealer, der er omfattet af § 3, og rejsning af fredningssager).

Af Aage Brusgaard (FP) og Poul Nødgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 17/12 96. Første behandling 30/1 97. Betænkning 16/4 97. Anden behandling 24/4 97. Tillægsbetænkning 7/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er selvfølgelig med tilfredshed, at regeringen noterer sig, at der er et massivt flertal imod det forslag, som Fremskridtspartiet har stillet, og som vil betyde en afgørende svækkelse af den danske naturbeskyttelse.

Når jeg tager ordet, er det imidlertid ikke af den grund. Så er det for at udtrykke min store skuffelse i forhold til de borgerlige partier i Folketinget.

Det drejer sig om fortolkningen i forvaltningen af de komplicerede spørgsmål om ferske enge. Som man husker, blev naturbeskyttelsesloven vedtaget under den tidligere regering, og et af de store fremskridt var netop § 3-beskyttelsen af de ferske enge. Efterfølgende har det vist sig at være vanskeligt i amterne at finde frem til en tilstrækkelig klar administration, og det har så ført til, at eksperterne på naturbeskyttelsesområdet har sat sig sammen med amterne og med landbrugets organisationer, både de centrale landbrugsorganisationer og de lokale landbrugsorganisationer, og fundet frem til et fælles fagligt forvaltningsgrundlag til udfyldning af en lov vedtaget af den tidligere regering.

Da vi var færdige med forhandlingen, bad landbrugets repræsentanter om, at denne fælles beretning blev lagt ind i Folketinget, således at man var sikker på, at Folketinget ville leve op til de løfter, det havde givet landbruget i denne forbindelse.

Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Hvorefter det viser sig, som det fremgår af betænkningen til det lovforslag, som vi i dag behandler – og det

er derfor, jeg tager ordet – at det ledende oppositionsparti, Venstre, fuldstændig har undsagt dette fælles arbejdsgrundlag.

Det skulle glæde mig, og det er derfor, at jeg vil benytte denne lejlighed til en indtrængende opfordring til de borgerlige partier om ikke at følge det, der står i betænkningen til dette lovforslag, hvis de sagligt ville vurdere det resultat, der er opnået i forhandlingerne med landbrugets organisationer.

Jeg synes, det er fuldstændig uholdbart, hvis partier, der selv har haft ansvaret for naturbeskyttelsesområdet, her løber fra ansvaret. Derfor vil jeg benytte denne lejlighed til i anledning af Venstres betækningsbidrag at sige, at det er meget, meget vigtigt for os, at vi giver det en sidste chance for at se, om det trods alt ikke var muligt at blive enige om det resultat, der er opnået om fortolkningen af § 3.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal ikke her redegøre for, hvorledes Venstre stiller sig til selve lovforslaget – det er der redegjort for i betækningsbidraget – men kun sige, at det er naturligt, at når vi har stillet ændringsforslag og vi ikke har kunnet få dem vedtaget, undlader vi at stemme.

Men det, der er tankevækkende i dag, er, at en minister står her på talerstolen og roser sig selv og andre for, at det er lykkedes ham at bruge 14 sider på at beskrive, hvordan man skal tolke ferske enge. 14 sider! Det er jo en præstation i sig selv. Det er vel ikke underligt, at en befolkning stille sidder og ryster på hovedet og siger: Hvad er det her for noget? Miljølovgivningen bliver mere og mere indviklet, og nu skal de kære folketingspolitikere om så lille et emne, ferske enge, ud af en kæmpe naturbeskyttelseslov bruge 14 sider, for at Skov- og Naturstyrelsen, amternes ansatte, og hvem der ellers har lyst til det, skal kunne finde rundt i det.

Det er jo et tydeligt bevis på, at end ikke fagkundskaben forstår det her. Det er ministeren sådan set også enig i, for ellers ville han ikke have ladet sig presse til at udarbejde notatet. Det var jo ikke et notat, der kom på grund af, at ministeren syntes, det var svært at forstå. Det var et notat, der blev presset igennem af den borgerlige opposition, af landbrugsorganisationerne, af alle de folk, der skal leve med det åg, det er med en miljølovgivning, der er uforståelig. Det gjorde, at ministeren følte sig presset til det.

Nu skal man så fedte landbrugets organisationer med ind i det. Det er helt klart, at hvis man ellers havde interesse for det, kunne man gå ud og tale med landbrugets organisationer, og så ville de sige: Ja, det er da bedre, at nogle begynder at forklare, hvordan det her skal forstås, end at vi skal leve i en usikkerhed, hvor ingen ved, hvad vi har at rette os efter i morgen. Men det er da en uskik at tage dem til indtægt for, at landbrugets organisationer synes, det er godt, at vi har fået en definition på ferske enge på 14 sider.

Det er en misforståelse, og derfor bør regeringen gøre det, at den lynhurtigt finder ud af, hvordan den kan skrive det ned til langt færre linjer. Vi skal gerne give en hjælpende hånd. Det er en erfaring, vi har.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Så vidt jeg kan se, handler debatten ikke så meget om det lovforslag, der ligger her, kan jeg sige til orientering for de medlemmer, der er lidt desorienterede. Miljøministeren gik på talerstolen og gjorde opmærksom på et beretningsudkast, som er blevet oversendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, og det er det, der bliver refereret til.

Beretningen er, som ministeren sagde, behandlet med landbrugets organisationer, og den er af en karakter, hvor den ikke har nogen juridisk status. Den er et hjælperedskab for en række administratorer, der skal finde ud af reglerne om § 3-områderne.

Vi har i vores bemærkninger anerkendt, at man har lavet et stort arbejde. Vi har haft problemer med at støtte for beretningen, fordi der ikke er overensstemmelse mellem konklusionen og det, der står foran. Da den har den karakter, vil vi ikke gå ind på den udøvende magts domæne og blande os i det.

For Det Konservative Folkeparti har § 3-områderne været en hjertesag. I vores miljøpolitiske program fra 1982 stillede vi krav om, at de kom ind i naturbeskyttelsesloven. Det var en af de store sejre for Det Konservative Folkeparti, og vi er ikke interesseret i at ødelægge den. Det drejer sig om væsentlige dele af vores naturområder.

Men det, der er problemet, er, at det juridisk er meget svært at tumle. Det er derfor, det kræver 14 sider. Vi er klar over, at det er ikke noget, der kan skrives på én linje, men vi er ikke klar til at stemme for det forslag, det drejer sig om her, hvor det er forsøgt at løse problemet på en måde, som vi ikke kan være med til.

Derudover er det et spørgsmål om Danmarks Naturfredningsforening, og da man nedstemte de ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti var med til at stille, kan vi ikke stemme for lovforslaget, som det foreligger.

Aage Brusgaard (FP):

Det, vi har til tredje behandling her i dag, er lovforslag nr. L 127. Jeg er da glad for, at ministeren ofrede tid på at gå herop og tage ordet, for det gjorde han udelukkende, fordi han ved, at det her er en god sag, og at han selv har en ret dårlig sag, når man siger nej til forslaget.

Forslaget er udelukkende fremsat, fordi bønderne i området havde problemer, hvis de ikke pløjede deres engarealer hvert syvende år. Så kom amtet ind og lagde sin klamme hånd på og sagde, at det her var et § 3-område, og det var totalfredet. Derfor kom vi med dette forslag, og derfor fik ministeren sat gang i forhandlingerne med landboforeningerne og husmandsforeningerne i området.

Jeg har rost ministeren for den 14 sider lange forligstekst, han har udarbejdet. De fleste af de synspunkter, som vi har nedskrevet i L 127, er imødekommet, og det har jeg takket for. Så synes jeg, det er lidt forkert, at ministeren her går op og klandrer os for, at vi er kommet med forslaget.

Det er vores forslag, der er baggrunden for, at der blev sat en lavine i gang med et resultat, som tilsyneladende kan tilfredsstille de fleste af bønderne. Ministeren har nu direkte skrevet i det notat, der har bilagsnummer 825, at den omlægning, som er sket i de sidste 15-20 år, kan fortsætte, og det var det, vi ville have på skrift. Det har ministeren bøjet sig for, og det takker vi for. Vi mener bare ikke, det er nok, men vi er meget tæt på hinanden, og det skal ministeren da ikke have utak for.

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Mig bekendt har jeg ikke sagt én eneste kritisk bemærkning til hr. Brusgaard. Hr. Brusgaards holdninger er soleklare. Hr. Brusgaards kærlighed til lovbestemt naturbeskyttelse kan ligge på så lille et sted, at jeg tror, det er vanskeligt at få øje på det med almindeligt syn.

Nej, dem jeg talte om, er den flok, der sidder til højre i salen, som selv i sin tid var med til at lave naturbeskyttelsesloven, og som overlod det til amterne at forvalte den, hvad amterne har haft store vanskeligheder med. Derfor gik regeringen sammen med amterne og landbrugets

organisationer – vi har også set et godt samspil med de grønne organisationer – og fandt et fornuftigt forvaltningsgrundlag, og derefter undsiger man det: Partiet Venstre, fordi man simpelt hen er utilfreds med § 3, og De Konservative med en eller anden begrundelse, som det er vanskeligt for mig at se sammenhængen i, selv om jeg hørte meget, meget grundigt efter.

Hvis det ligefrem var en sejr for Det Konservative Folkeparti at få de ferske enges beskyttelse ind i loven, hvorfor har man så flirtet med Fremskridtspartiets forsøg på at afskaffe den med dette lovforslag gennem de ændringsforslag, man stillede sidst? Og hvorfor har man sagt nej til at være med i det fælles forvaltningsgrundlag?

Nej, sandheden er, at da der blev bare en lille bitte smule storm omkring dette vigtige aspekt af naturbeskyttelsesloven, faldt de af de borgerlige partier, der har positive synspunkter på dette felt, omkuld, og Venstre viste sin sande holdning på naturbeskyttelsesområdet.

Nu benytter jeg det her til for sidste gang at appellere til Det Konservative Folkeparti om bare på dette ene punkt at frigøre sig fra storebrors jerngreb og have sin egen mening og vedkende sig, at det var ens egen minister, der i sin tid var med til at føre det her igennem.

Hr. Schmidt tror jeg ikke jeg får med her, efter at jeg har læst hans betækningsbidrag til dette lovforslag. Men Det Konservative Folkeparti burde dog i denne ene sag vise sin selvstændighed og stemme sammen med os andre og bekræfte det grundlag, som vi har opnået i forhandlingerne med både amterne og landbruget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstår så udmærket, at miljøministeren gerne vil have Venstre med i sit lovforslag. Han har ret i, at det borger for kvalitet, hvis man er sikker på, at Venstre er med. Men så må det være sådan, at ministeren laver det på en måde, så vi kan tilslutte os, og det kan vi altså ikke med den begrundelse, som ministeren er kommet med.

Ministeren har endnu ikke kunnet svare på, hvorfor det var nødvendigt at lave et 14 siders notat. Ministeren kan åbenbart heller ikke forklare det, og det er her, problemerne opstår.

Jeg må igen sige til ministeren, at jeg finder det helt, helt ude af proportioner, at ministeren ikke er i stand til at gå på talerstolen og forklare, om han virkelig finder, at der skal 14 sider til at forklare ferske enge. I hvert fald burde en mini-

ster med så lang en erfaring som miljøministerens sige, at det duer ikke, hvis vi skal bruge 14 sider på at forklare det her.

Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at ministeren ikke har tid til at høre det, der bliver sagt her. Det er der ikke noget at gøre ved. Men jeg må konstatere, at de synspunkter, som vi lagde frem for et øjeblik siden, endnu ikke er blevet imødegået.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på én gang til, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod dette forslag.

Vi har rost Fremskridtspartiet, fordi de har gjort opmærksom på nogle problemer med forvaltningen af § 3. Det har man set i Naturklagenævnet, og vi har fået at vide fra mange juridiske eksperter, at vi har et meget elastisk begreb.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af en aktiv miljøpolitik, men vi er også tilhænger af retssikkerhed, og derfor skal vi sørge for at lave disse regler klare og enkle. Det har Det Konservative Folkeparti ikke opgivet, vi vil arbejde videre med det, og hvis ministeren vil lægge beretningen tilbage i udvalget, så vi kan gå den igennem en gang til, og vi ikke får en beretning, hvor første halvdel strider imod konklusionen, kan det da være, at Det Konservative Folkeparti kan være med.

Jeg vil sige, at 14 sider til at forklare, hvad ferske enge er, er lidt i overkanten; det er ikke det letteste at gå til. Men ministeren kan ikke forvente, at han kan gå ud i byen og handle med organisationerne og så bare lægge papiret her og sige: Der er ikke noget at røre ved, I kan sige ja eller nej. Sådan er Det Konservative Folkepartis forhold til organisationerne ikke.

Hvis der skal lovgives, hvis noget skal have myndighed, hvis det skal virke i en retssag, hedder det lovgivning, og så skal det igennem parlamentet tre gange. Vi skal ikke bare have stukket nogle papirer ud i form af en beretning, som vi godt ved ikke har nogen juridisk gyldighed, hvis det kommer til en retssag.

Vi vil ikke fedtes ind i det på den måde. Det føler vi ikke er charmerende. Men hvis ministeren vil komme med nogle lovændringer til § 3, som kan præcisere det, så vi får en ordentlig naturbeskyttelse og en ordentlig retssikkerhed, er Det Konservative Folkeparti selvfølgelig med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 5 (FP og DF) stemte for, 77 (S, KF, SF, RV, EL og CD) imod; 30 (V) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti til udviklingsvirksomhed. (Forlængelse af lovens tilskudsordning, sænkning af kapitalkrav, afkortning af garantiperiode m.v.).

Af erhvervsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 19/3 97. Første behandling 1/4 97. Betænkning 24/4 97. Anden behandling 30/4 97. Tillægsbetænkning 6/5 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Svend Aage Jensby (V):

Den garantiordning, som forslaget lægger op til en forlængelse af, mener jeg i kraft af udviklingsselskabernes aktivitet kan bidrage til at lette små og mellemstore virksomheders investeringsbehov og medvirke til, at der som i andre lande skabes et egentligt venturemarked, og navnlig til, at mindre virksomheder via udviklingsselskaberne tilføres aktivt medarbejderskab og værdifuld viden med hensyn til produktudvikling, beskyttelse af immaterielle rettigheder,

afsætningsmuligheder og kapitalfrembringelse i øvrigt.

Hvis udviklingsselskaberne dernæst, således som det bl.a. er tilfældet, ved jeg positivt, med NOVI A/S, lægger vægt på at udøve innovative aktiviteter i forbindelse med anvendelse af forskningsresultater, altså etablerer et samspil mellem forskere og idémagere, mener jeg, at der på lang sigt vil kunne skabes arbejdspladser og tilføres Danmark betydelige indtægter i form af eksport af produkter og udnyttelse af licenser osv.

Det er på den baggrund, at jeg stemmer for regeringens lovforslag.

Annette Just (FP):

Som det står fint skrevet i betænkningen, vil Fremskridtspartiet redegøre for sin stilling her ved tredjebehandlingen. Det er, fordi vi faktisk har haft det her til gevaldig overvejelse, fordi der er positive træk i det, derom ingen tvivl. Det er en stramning, der kan være noget fornuft i det, men det er ikke godt nok, og vi er principielt imod den form for statsgaranti.

Så må jeg sige, at med det sidste ændringsforslag, der er kommet på, er der ingen tvivl. Fremskridtspartiet er nødt til at stemme imod.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten meddelte ved førstebehandlingen af dette lovforslag, at vi ikke kunne støtte det. Men da vi har fået nogle ændringsforslag igen, som gør, at det her ikke bare er blind erhvervsstøtte, men at der i virkeligheden skal tages bl.a. miljømæssige hensyn, og det er blevet understreget, at det skal spille en rolle, når man tager stilling til, hvilke projekter der skal have støtte efter denne lov, synes vi sådan set, at det er et lille gennembrud i den retning, der hedder, at statsstøtte til erhvervsudvikling ikke bare skal være blind støtte, men have et konkret, præcist formål i miljømæssig rigtig retning, og derfor kan vi i dag støtte lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV, EL, CD og Svend Aage Jensby (V)) mod 45 (V, KF, FP og DF).